

РЕШЕНИЕ

№ 953

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 06.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10494** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], понастоящем в Затвора С., срещу Главна дирекция „Охрана“, като претендира обезщетение в размер на 10 000 лв. по повод транспортирането му с бус на 04. 09. 2019 г., законната лихва от тази дата и разходите по делото.

В съдебно заседание, ищеца се явява лично, като поддържа предявения иск. Не представя писмени бележки в указания срок.

Ответникът – Главна дирекция „Охрана“, чрез депозиран по делото писмен отговор на исковата молба, счита иска за неоснователен и недоказан.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че Е. Д. М. пребивава в Затвора С. и на 04. 09. 2019 г. е бил транспортиран от там до Специализирания наказателен съд със специализиран автомобил с рег. [рег.номер на МПС], видно от приложената (стр. 45-46) Заповед № 3-1124 / 03. 09. 2019 г. на директора на РД „Охрана“ – С..

С исковата молба се претендира обезщетение в размер на 10 000 лв., като се твърди, че са причинени неимуществените вреди в резултат на незаконосъобразни действия и

бездействия на служители на ответника при превоз на ищеца в бус, без предпазен колан и без седалка за безопасност, което застрашило живота и здравето на Е. М. и представлява физически и психически тормоз.

По делото е приложено (стр. 97) свидетелство за регистрация на специален автомобил Фиат „Дукато“ с [рег.номер на МПС] , собственост на Главна дирекция „Охрана“. Представени са също така Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция „Охрана“, както и докладна записка от д-р Н. Т. – директор на Медицински център в Затвора С..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Искът е допустим спрямо ответника, тъй като Главна дирекция „Охрана“, е самостоятелно юридическо лице, а също така автомобила е негова собственост и конвойната дейност е извършена от служители на ГДО.

Разгледана по същество исквата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия. Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване на незаконосъобразността на акта, действието или бездействието. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ.

В случая не се доказва незаконосъобразно действие или бездействие на служители на ответника по време на конвоиране на ищеца за участие в съдебно заседание на 04. 09. 2019 г., нито нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС.

В исквата молба се сочи, че в нарушение на ЗДвП автомобилите, с които се превозват задържаните лица и лицата, осъдени на лишаване от свобода са без

обезопасителни колани.

Разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП изисква ползване на безопасителни колани от водачите на ППС и от пътниците, в случаите, в които МПС са оборудвани с такива. Същата законова разпоредба не изисква промяна в конструкцията на регистрирани МПС с цел оборудването на местата за превоз на пътници с безопасителни колани.

В чл. 2, ал.1, т. 5 на Наредба № Н – 3 от 18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните ППС е посочено, че тази наредба не се прилага за автомобили, проектирани и произведени за конвоиране на обвиняеми, подсъдими, на лица с постановена мярка за неотклонение „задържане под стража“ или на лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода. Няма законово изискване за поставяне на колани в специализираните автомобили. За осигуряване на статичното положение на пътниците има монтирани дръжки, закрепени за седалките. Конвоирането в случая е изпълнено със специализиран автомобил Фиат „Дукато“, видно от представения регистрационен талон. Автомобилът е регистриран в КАТ – С., съгласно Наредба № I – 45/24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС. След като автомобилът отговаря на изискванията на Наредба № I – 45/24.03.2000г., които гарантират неговата техническа изправност, то това се отнася и за безопасността и сигурността на пътниците по време на движение. Автомобилът съответства на изискванията на Приложение № 4 от Правилата, утвърдени със Заповед ЛС – 04 – 1228/14.07.2017г. на министъра на правосъдието, като видно от това приложение, никъде не е предвидено изискване за безопасителен колан.

В случая е безспорно, че оборудването и техническото състояние на автомобила съответстват на законовите изисквания. Не е доказано незаконосъобразно бездействие, тоест неизпълнение на произтичащо от закон задължение. Ищецът не е възразил по условията на транспортиране по време на извършването му, не е оспорил конкретни незаконосъобразни бездействия на служители на ответника. По време на конвоя на 04.09.2019 г. Е. М. не е бил поставен в неблагоприятни условия, изразяващи се в действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Видно също така от представената (стр. 99) докладна записка от д-р Т. – началника на медицинския център в Затвора С., при преглед на амбулаторните журналы, не е установено М. да се е оплакал от здравословни проблеми и да е прегледан на 04. 09. 2019 г., както и следващите три дни, като този срок е указан от съда, като нормален да се проявят симптоми, в случай на някакво евентуално неразположение, конкретно от конвоирането му.

В случая е видно, че ищецът не е пострадал по време на транспортирането му и не са му причинени никакви вреди. Потенциалната, хипотетична опасност, както е посочил ищецът, не е конкретна, реално настъпила вреда. Обстоятелства, при които, поради липсата на предпазни колани може да се стигне до инцидент в случая не са били налице. Такъв инцидент не е настъпил и на ищеца не е причинена вреда. Няма и пряка и непосредствена причинно - следствена връзка с незаконосъобразно действие или бездействие на служители на ответника.

При така установените обстоятелства не се установяват незаконосъобразни действия или бездействия на органите на администрацията на ответника – предпоставка за уважаване на предявения иск по реда на чл. 203 и сл. от АПК, поради което същият се

определя като неоснователен.

По отношение на претендираните лихви, доколкото вземането за лихви е акцесорно и предвид горепосочените съображения за недължимост на главното задължение, съдът намира и че претенцията за лихви е неоснователна.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, ще следва ищеца да заплати разноските по делото, но такива не се претендират, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], понастоящем в Затвора С., срещу Главна дирекция „Охрана“, с който се претендира обезщетение в размер на 10 000 лв. по повод транспортирането му с бус на 04. 09. 2019 г., законната лихва от тази дата и разходите по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: